

ת"פ (חדרה) 16014-01-22 - מדינת ישראל נ' מחמוד דעאיף

ת"פ (חדרה) 16014-01-22 - מדינת ישראל נ' מחמוד דעאיף שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 16014-01-22

מדינת ישראל

נגד

מחמוד דעאיף

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מואסי ממשרדו של עו"ד עאדל בויאר

בית משפט השלום בחדרה

[09.09.2024]

כבוד השופט אלכס אחר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום מתוקן (במסגרת הליך גישור שנוהל בפני סגנית הנשיאה דאז כב' השופטת ארגמן), בעבירות של הספקת סם מסוכן (ריבוי עבירות) - לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים, (נוסח חדש) תשל"ג - 1973, נהיגה בזמן פסילה - לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961, נהיגה ללא ביטוח - לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תשל"ל - 1970 ונהיגה ללא רישיון נהיגה (פקיעה מעל שנתיים) - לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961. בתמצית עובדות כתב האישום המתוקן המכיל 6 אישומים, במועדים שונים מכר הנאשם לשוטרים מביימים סמים מסוכנים - 31 גרם לערך מסוג חשיש ו-11 טבליות MDMA וזאת תמורת 2,100 ₪. בנוסף, בתאריך 07.04.21 אותר הנאשם כשהוא נוהג במכונית וזאת על אף שרישיון נהיגתו פקע בשנת 2014 ובהיותו פסול לנהיגה מתאריך 11.07.18 מתוקף גזר דין שניתן בעניינו בתיק 11816-01-17. בתאריך 16.03.23 הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והורשע בהן ולבקשת בא כוחו, הופנה עניינו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו. תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות בתאריך 07.12.23 נתקבל תסקיר שירות המבחן בו צוין שהנאשם, רווק בן 28 המתגורר עם בת זוגתו ועובד עצמאי בעסק לגידול בקר. הנאשם שיתף שעזב את ערערה מאחר והסביבה החברתית משפיעה עליו ופוגעת בהליך שיקומו. בשנת 2019, נרצח אחיו הצעיר של הנאשם בשל טעות בזיהוי על רקע סכסוך משפחות שנפתר בשנת 2021 בהליך סולחה רשמי.

הנאשם השתלב בשוק העבודה מגיל צעיר בשל קשיים כלכליים במשפחתו. במסגרת עבודתו נחשף לגורמים שוליים והיה מעורב בקטטות, שוד וסחר בסמים. לאחר שחרורו ממאסרו האחרון בשנת 2020, השתלב בעבודות מזדמנות ועקב מצוקה כלכלית פנה למעורבות פלילית. לאחר ביצוע העבירות, התערבות גורמי אכיפת החוק וההליך המשפטי, ניהל מסעדה, אותה סגר בשל הקורונה וכיום מנהל עסק לגידול בקר. הנאשם חש סיפוק בעבודתו מאחר שמצליח לפרנס אותו, את בת זוגו ואת הוריו.

לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות בהן נדון למאסר בפועל בגין עבירת שוד, עבירות אלימות וגניבת רכב, האחרונה משנת 2018. בעת מאסרו השני הבין את ההשפעה השלילית של סביבתו וניתק את הקשר עם גורמים שוליים אך עקב הקושי להשתלב בשוק העבודה והמצוקה הכלכלית חיפש דרך להשגת רווחים מהירים. בעקבות השפעות החברה השולית על חייו ועל חיי משפחתו, עזב את ערערה ועבר להתגורר בחיפה.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מגלה הבנה של חומרת העבירות, לוקח אחריות על ביצועו, מביע חרטה ומגלה מוטיבציה התחלתית להשתלבות בהליך שיקומי. לאור הסכמת הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, הומלץ על דחיית הדיון.

בתאריך 28.03.24 הוגש תסקיר משלים, ממנו עולה כי הנאשם שולב בהליך טיפולי ומשתף פעולה. מאחר שלא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים ושירות המבחן התרשם שהנאשם ייתרם מהליך טיפולי, הומלץ על הטלת צו מבחן למשך 12 חודשים במסגרתו ימשיך בהליך הטיפול וכן צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

בתאריך 25.06.24 הוגש תסקיר סופי בו צוין שלא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים. הנאשם הגיע למרבית המפגשים הקבוצתיים של ההליך הטיפולי, לחלקם באיחור, על רקע לחצים בעבודה וקשיים אישיים. שירות המבחן התרשם שהתנהלות זו נובעת מקושי של הנאשם לזהות את צרכיו הטיפוליים וסבור שזה תואם את השלב הטיפולי בו הוא מצוי. יחד עם זאת, במפגשים בהם נכח, הנאשם לקח חלק פעיל וערך התבוננות עצמית בהקשר לתכנים שעלו. הנאשם התייחס למעורבותו החזרתית בעבירות, לקח אחריות מלאה על התנהלותו וזיהה את הגורמים שעמדו ברקע להתנהלותו.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מסתייע ונענה להליך הטיפולי, מתבונן על מצבי הסיכון, רוכש כלים להתמודדות יעילה במצבים אלה ובמצב זה פוחת הסיכון להישנות העבירות. לאור האמור, שב שירות המבחן על המלצתו להטלת ענישה שיקומית חינוכית בדמות צו מבחן למשך 12 חודשים וצו של"צ בהיקף 300 שעות.

בתאריך 22.08.24 נתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם נמצא לא כשיר לבצע עבודות שירות וזאת בשל התנגדות משטרת ישראל.

טיעוני הצדדים לעניין העונש

המאשימה הפנתה בטיעוניה לעובדות כתב האישום המתוקן ועתרה להטלת ענישה מחמירה לאור הפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור ובריאותו וכן פגיעה בביטחונם של משתמשי הדרך. זאת, במיוחד כאשר עונש מאסר מותנה של 6 חודשים, בר הפעלה בהליך זה, לא היווה הרתעה כלשהי ולא היה בו כדי להרתיעו מלחזור לסורו. המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הגישה מטעמה גיליון רישום פלילי ותעבורתי של הנאשם (ת/1) ואת גזר דינו של בית משפט המחוזי בחיפה בת"פ 17443-12-17 (ת/2). המאשימה ביקשה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש במרכז מתחם הענישה, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וצו להשמדת המוצגים.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן. לטענתו, הנאשם סחר בסמים קלים, בכמות קטנה ולמשך כחודש ימים. כתב האישום הוגש לאחר כשנתיים ובינתיים לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם. נטען כי במסגרת פרשייה זו נדונו נאשמים אחרים באישומים זהים, שהופללו אף הם על ידי אותו סוכן, לרבות אחיו של הנאשם. נאשמים אלה נידונו לעבודות שירות ולשל"צ.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית לעמדתו וביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו וציין שהיה קטן ועכשיו הוא בדרך חדשה. הנאשם ציין שהוא הוציא רישיון חדש והוא זקוק לו לשם עבודתו.

דיון והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם והפגיעה בערכים המוגנים לרבות בציבור בכללותו וודאי כאשר עסקינן בסמים שונים מסוג חשיש וMDMA וכן הפגיעה בביטחון המשתמשים בדרך בעת שהנאשם נהג ברכב וזאת למרות שלא החזיק ברישיון נהיגה בתוקף, למרות שרישיון נהיגתו נפסל על ידי בית המשפט ובהיעדר ביטוח.

בענייננו אין חולק שהנאשם מכר את הסם לשוטרים מביימים לשם רווח כספי כמפורט בסעיף 3 לעובדות כתב האישום המתוקן. כך גם אין חולק כי מדובר בסמים מסוכנים, מסוג חשיש MDMA אשר החזקתם פוגעת בבריאות הציבור, בשלמו, בפגיעה הפיזית והנפשית אשר עלולה להיגרם כתוצאה ממנו, הן בטווח המידי והן בטווח הממושך, וודאי כאשר מדובר בנזקים שנגרמים לחברה כתוצאה מהשימוש בסם גם על ידי הפרט, מאחר שגם המשתמש הבודד מהווה סכנה מיידית ומוחשית לסביבתו ולחברה בכללותה.

לא ניתן להתעלם גם מהעובדה שעבירות הסמים מגבירות ומהוות לעיתים את הסיבה העיקרית לביצוע עבירות פליליות אחרות כגון עבירות רכוש הפוגעות בקניינו של הפרט.

על אחת כמה וכמה, כאשר מדובר בשימוש בסם שהוגדר בפסיקה כסם קשה ומסוכן, כפי שעסקין בענייננו בסם מסוג MDMA, ולעניין זה אפנה לת"פ (מחוזי חי') 69783-10-18 מדינת ישראל נ' אברמסון (07.06.20), שם נאמר לעניין זה:

"להמחשת השפעתו הרעה של סם ה-MDMA וסכנותיו יובאו להלן דברים העולים לעניין סם זה מהאתר באינטרנט למאבק בסמים, אלכוהול ואלימות (<http://www.antidrug.org.il>): "נחשב לסם המסיבות, ונצרך בעיקר על ידי מתבגרים וצעירים, שרבים מהם לא מודעים לסיכונים שבו. החומר שפותח כתרופה פסיכיאטרית נמצא כבר שנים רבות ברשימת החומרים האסורים וממשיך לגבות קורבנות מדי שנה... אקסטזי, ששמו המדעי הוא MDMA, מורכב מחומר כימי שהוא נגזרת של אמפטמין - חומר מעורר, ומשלב תכונות פרמקולוגיות של החומר מסקאלין, הידוע כמעורר הזיות... ניתן לחלק את סכנות השימוש באקסטזי לשני סוגים עיקריים: א. סכנות הנובעות מסוג החומר: אקסטזי הוא תרכובת של חומר מעורר וחומר מעורר הזיות המזיק למערכת העצבים המרכזית ולמערכת הלב והדם, השרירים, הכליות והכבד. ב. סכנות הנובעות מאופן ייצור החומר: אקסטזי מיוצר במעבדות פיראטיות בתנאים לא-היגייניים ועם שאריות כימיות של חומרי זיקוק, ותוספות ותרכובות בלתי ידועות שעלולות להיות מסוכנות מאוד...". דברים אלה יפים לטעמי בענייננו וודאי ככל שנוגעים להספקת סם מסוג הסם שמכר הנאשם.

לעניין חומרת העבירה של הספקת סמים והצורך בענישה מחמירה כלפי מי שהורשע בביצועה, יובאו הדברים הבאים שנאמרו בע"פ 8048/19 פיצ'חזדה נ' מדינת ישראל (04.06.20) על ידי בית המשפט העליון:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעייהן, אשר תתמוך במאבק למיגורן (ראו למשל ע"פ 8283/17 עבאסי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (10.6.2018)). בפרט, נקבע כי: "אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ש"ח [...] יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם" (ע"פ 1345/08 איסטרשוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה כ"ג (18.5.2009))."

וכן בע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל: "נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

ראו לעניין זה גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל: "הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביד מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

מדיניות הענישה הנוהגת

בעבירות סחר בסמים קיים מנעד ענישה רחב שנגזר בין היתר מסוג הסם המעורב, מנסיבות הסחר בו ומהכמות שלו (ע"פ 8436-20 אמסלם נ' מדינת ישראל (07.06.21)).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בעניינם של נאשמים אשר הורשעו בעבירות דומות, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

ברע"פ 7570/21 אבו סוילם נ' מדינת ישראל (11.11.21) נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סמים שלא לשימוש עצמי מסוג קנביס במשקל של למעלה מ-4 ק"ג. הנאשם, נעדר עבר פלילי ונתמך בהמלצת שירות המבחן לצו של"צ, נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל לאחר שנקבע מתחם עונש הולם שנע בין 8-24 חודשי מאסר. כאמור, ערעורו נדחה.

בעפ"ג (מח' י-ם) 29138-07-17 מדינת ישראל נ' ג'ית (17.08.17) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בהחזקת 12 פלטות חשיש במשקל 1.199 ק"ג וכן 408 טבליות MDMA שלא לצריכה עצמית ונדון ל-9 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו, קבע את מתחם הענישה בין 10 לבין 32 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי י-ם) 19469-12-13 מדינת ישראל נ' מסוודא (12.01.22) הורשע הנאשם בתיווך של 991 כדורי MDMA לסוכן משטרתי. נקבע מתחם ענישה הנע בין 9 לבין 20 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 9 חודשי עבודות שירות משיקולי שיקום.

בת"פ 55035-10-18 מדינת ישראל נ' שהאב (11.03.20) הורשע הנאשם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית של 98 כדורי MDMA וסחר ב-352 כדורים. נקבע מתחם ענישה שנע בין 18 לבין 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בפסיקה שאוזכרה על ידם במסגרת טיעוניהם, לרבות בפסק הדין של האחרים שהורשעו בפרשה זו, וכן לאור נסיבותיו של מקרה קונקרטי זה כאשר לפי עובדות כתב האישום המתוקן הסמים שנמכרו היו בכמות מעטה ותמורת סכום כסף מועט, אני קובע שמתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה שלפני נע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

קביעת העונש המתאים לנאשם

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

לקחתי בחשבון את העובדה שלחובת הנאשם 3 הרשעות פליליות קודמות וכן 6 הרשעות תעבורה קודמות, בגין נשא בעונשי מאסר וכן הוטל עליו עונש מאסר מותנה למשך 6 חודשים בר הפעלה בתיק זה (ת"פ 17443-12-17 בית המשפט המחוזי חיפה, גזר דין מתאריך 19.06.18).

נראה שעונש המאסר המותנה, לא הרתיע את הנאשם מלחזור לסורו ולנהוג ללא רישיון תקף. הנאשם היה מודע לחומרת מעשיו, לנזק אותו הוא מסב לחברה, כך גם היה מודע לעונש בו יצטרך לשאת במידה וייתפס ויורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון תקף. אציין כי עונש המאסר המותנה הינו בר הפעלה בתיק זה ולעניין זה אני דוחה את טענת הסניגור ביחס לאופן ניסוח סעיף התנאי בגזר הדין של בית המשפט המחוזי וקיומו של ספק ביחס להפעלתו בהליך זה. מנגד, נתתי דעתי גם להמלצות שירות המבחן אשר שב על המלצתו והתרשמותו מן הנאשם בשלושת תסקיריו ולעמדתו, לראשונה הנאשם מעוניין לעשות שינוי אמיתי בחייו, מסוגל להיתרם מטיפול בשירות המבחן וככל שיתמיד בטיפול זה, יקטן הסיכון להישנות העבירות.

למעשה, לאור העבירות אותן ביצע הנאשם וריבויין, היה מקום לגזור על הנאשם תקופת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא. אולם, במקרה זה, לאור ההליך השיקומי אותו עובר הנאשם ולאור התרשמות שירות המבחן, סבורני שזהו המקרה בו יש לאפשר לנאשם להוכיח את רצינות כוונותיו, לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן וצו של"צ.

אדגיש כי בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אשר ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי, יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת.

דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה. במקרה הנ"ל, לאור נתוני הנאשם, אני סבור שפחותה התועלת בשליחתו של הנאשם למאסר בפועל מהנזק שייגרם לנאשם וזאת, כאשר ניתן אולי להקטין את הסיכון להישנות העבירות על ידי צו מבחן תחת עינו הפקוחה של שירות המבחן. שליחת הנאשם, למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בו ייחשף פעם נוספת לתרבות עבריינית איננה מאינטרס הציבור ומנגד, אם יתמיד הנאשם לשקם עצמו ייתרם מכך לא רק הוא עצמו אלא גם החברה תצא נשכרת (עפ"ת 6597-09-15 מ"י נ' עוקר [פורסם בנבו] [ניתן ביום 21.1.16]). בפסיקה נאמר כי הרתעת הציבור אינה חזות הכול ו"יש לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו המיוחדות ונסיבותיו האישיות של הנאשם כאינדיבידואל ולאזן בצורה ראויה ביניהן לבין מדיניות הענישה האמורה" (עפ"ת 1267-05-16 חיזגילוב נ' מ"י) [פורסם בנבו].

למסקנתי, השיקולים הפרטניים בענייננו מצדיקים במקרה הנוכחי את העדפת השיקול השיקומי- טיפולי. בית המשפט מודע לכך שבענישה האמורה המעדיפה את הפן השיקומי אין משום מיצוי הדין עם הנאשם ביחס לעבירות החמורות שביצע אך לאור ההליך השיקומי המשמעותי בו נתון הנאשם, אני מוצא לנכון לתת משקל להיבט זה בענישה, מתוך תקווה כי חזרתו של הנאשם למסלול נורמטיבי תסב תועלת רבה הן לו כאדם, והן לחברה (ע"פ 9911/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [ניתן ביום 17.8.2009]). במקרה זה - ולא בלי התלבטות - אני סבור כי יש מקום לאפשר לנאשם להמשיך ולשמר את תהליך הטיפול והשיקום.

יתר על כן, מובן כי ככל שלא ישכיל הנאשם לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, לתקן את דרכיו ולשנות באמת מעמדו ותפיסותיו המוטעות, הרי שלא יינתנו לו הזדמנויות נוספות, צו המבחן יופקע ועניינו יוחזר למתן גזר דין מחדש בפני לרבות האפשרות של הטלת מאסר בפועל בהתאם לעמדתה העונשית של המאשימה.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים האמורים ונתתי את דעתי לטיעוני הצדדים, כמו גם לאור אחידות הענישה והעונשים שהוטלו על האחרים בפרשה, באתי לכלל מסקנה כי במקרה קונקרטי זה, יש לאמץ את המלצות שירות המבחן, להטיל על הנאשם ענישה שיקומית וזאת לצד חידוש את המאסר המותנה בר הפעלה. לאור האמור, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מורה על חידוש עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 17443-12-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה בגר דין מתאריך 19.06.18 בשנתיים נוספות החל מהיום.

2. צו מבחן למשך 12 חודשים אשר יבוצע ויפוקח בידי שירות המבחן.

הוסבר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בתנאי הצו, יכול ותוגש בקשה להפקעתו ועניינו יובא לבית המשפט לצורך דיון מחדש ברכיבי הענישה של גזר הדין.

3. צו של"צ בהיקף של 300 שעות וזאת בהתאם לתוכנית של"צ שתגובש עבור הנאשם באמצעות שירות המבחן.

4. קנס בסך ₪ 5,000.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, הקנס ישולם ב - 5 תשלומים החל מיום 10/11/24 ובכל 10 לכל חודש עוקב שאחריו. ניתן גם לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון *-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

5. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 15 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 15/10/24 ובהעדרו יופקד על ידו תצהיר, כך שהמזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה מתאים. פסילה זו תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת, באחריות הנאשם להגיש בקשה מתאימה למשרד הרישוי לצורך ביצוע חישוב הפסילות.

6. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים ויורשע בה או על עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - סמים.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד, 09 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.